

บทที่ 3

ประเทศนอร์เว

ในบรรดากลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย นอร์เวย์มีชายฝั่งทะเลยาวและเจ้าแห่งมากที่สุด มีลักษณะของชายฝั่งแบบฟยอร์ด ภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีป่าและภูเขา ภูมิอากาศไม่หนาวมากเหมือนประเทศอื่น ตั้งอยู่คาบตะวันตกของสแกนดิเนเวีย มีขนาดใหญ่เป็นที่ 5 ของยุโรป แคมป์เมืองนอยที่สุดรองจากไอซ์แลนด์ ทางเหนือของประเทศเป็นที่รู้จักกันในหมู่นักท่องเที่ยวว่าเป็น "ดินแดนแห่งอาทิตย์เที่ยงคืน" ทำรายได้ให้ประเทศมาก

นอร์เวย์มีเนื้อที่ประมาณ 125,000 ตารางไมล์ มีพลเมืองประมาณ 3,680,000 คน ส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ออสโลเป็นเมืองหลวง และเมืองท่าที่สำคัญ การประมงเป็นอาชีพที่สำคัญของนอร์เว

การศึกษาทั่วไป

ระบบการศึกษาในนอร์เวย์เป็นของรัฐบาลกลาง แม้จะมีโรงเรียนเอกชนอยู่หลายโรงเรียนและเปิดสอนหลายระดับก็ตาม ส่วนท้องถิ่นจะต้องรับผิดชอบการศึกษาภาคบังคับในโรงเรียนประถมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาชั้นมูลฐานมีกำหนดเวลาเรียน 9 ปี รัฐบาลรับผิดชอบการศึกษาระดับสูงขึ้นไปคือ ชั้นที่ 10, ชั้นที่ 11 และชั้นที่ 12 ส่วนรัฐบาลกลางจะรับผิดชอบเกี่ยวกับอุดมศึกษา (ชั้นวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย) อย่างไรก็ตามรัฐยังให้ความช่วยเหลือแก่โรงเรียนทุกระดับทั้งในด้านการดำเนินการและการสร้างอาคารเรียน โรงเรียนเอกชนก็มีส่วนได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลกลาง และจากรัฐบาลรัฐควย ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นกรณีพิเศษ นักเรียน

และนักศึกษาที่เรียนอยู่ในหน่วยการศึกษาของรัฐบาลกลางจะได้เรียนฟรี เพื่อหลีกเลี่ยงความแตกต่างทางด้านสภาพภูมิศาสตร์และสังคมที่แวดล้อมได้มีการสนับสนุนและช่วยเหลือนักศึกษาและนักเรียนอย่างกว้างขวางทั้งในเมืองและชนบท

ระบบการศึกษา

กฎหมายประถมศึกษาของนอร์เวย์กำหนดให้เด็กตั้งแต่อายุ 7 ขวบเข้าเรียนในโรงเรียนประถมจนครบ 16 ปี เป็นเวลา 9 ปี

นอร์เวย์จัดการศึกษาในระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา

การศึกษาก่อนประถม โรงเรียนอนุบาล รับเด็กอายุ 3 - 6 ปี

ประถมศึกษา ใช้เวลาเรียน 7 ปี เด็กอายุ 7 - 14 ปี ชั้น 1 - 7

มัธยมศึกษา ใช้นี้

1. โรงเรียนยิมนาส เรียน 5 ปี ชั้น 8 - 12
2. โรงเรียนเรียลสโกเล เรียน 3 ปี ชั้น 8 - 10

การศึกษาก่อนประถม

การศึกษาชั้นอนุบาลมีอยู่ในระบบการศึกษาของประเทศ แต่ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนอนุบาลขึ้นในเมืองและในบริเวณที่มีพลเมืองหนาแน่น สถาบันดังกล่าวดำเนินการโดยส่วนท้องถิ่น เอกชน บริษัทและองค์กรต่าง ๆ สถานเลี้ยงเด็กเหล่านี้จะเสนอกิจกรรมเบื้องต้นเพื่อนำไปสู่การศึกษาสำหรับเด็กอายุระหว่าง 3-6 ขวบ

โรงเรียนอนุบาลอยู่ในความควบคุมของเทศบาลและได้รับเงินอุดหนุนจากเทศบาลอีกด้วย เค็มที่เคียวโรงเรียนอนุบาลอยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงกิจการสังคม ปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนมาอยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงกิจการแห่งครอบครัวและมนุษย์โลก มีผู้ตรวจการหญิง 3 คนที่มีความรู้ทางการบริหารทารก

โรงเรียนประถมศึกษามีส่วนใกล้ชิดกับชาวนอร์เวมาก ถึงกับเรียกกันว่า
โรงเรียนประชาชน (People School) โรงเรียนจึงมิใช่สนองความต้องการ
ของเด็กเท่านั้น แต่สนองความต้องการของครอบครัวและชุมชนด้วย

ในการพัฒนาโรงเรียนประถมในท้องถิ่นนี้ได้ตั้งผู้ดำเนินการโรงเรียนใน
แต่ละมณฑลขึ้น ซึ่งจะ เป็นตัวแทนของรัฐและเป็นผู้เชื่อมโยงระหว่างกระทรวงศึกษา
และส่วนจัดการศึกษาท้องถิ่นแต่ละแห่ง

สภาโรงเรียนประกอบด้วยสมาชิกที่ประชาชนเลือกตั้ง จากบุคคลหลายฝ่าย
คือ บิชอป 1 คน ครู 1 คน หรือมากกว่านั้น จะทำหน้าที่ปกครองโรงเรียนประถม
โดยทั่วไปเป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาซึ่งแบ่งประเทศออกเป็น 7 หน่วย งานบริหาร
แต่ละหน่วยมีผู้อำนวยกาโรงเรียนคนหนึ่ง ปัญหาใด ๆ ในสภาโรงเรียน หรือ
ระหว่างสภาโรงเรียนและผู้อำนวยกาโรงเรียนจะเสนอไปยังกระทรวงศึกษา เพื่อ
วินิจฉัยชี้ขาดชั้นสุดท้าย

มัธยมศึกษา

ปี พ.ศ. 2439 การมัธยมศึกษาเริ่มคนเมื่อเด็กเรียนจบชั้นประถม
ปีที่ 5 ต่อมาปี พ.ศ. 2479 จึงได้เริ่มเมื่อเด็กจบชั้นประถมปีที่ 7

โรงเรียนมัธยมมี 2 ประเภทคือ โรงเรียนยิมนาส (Gymnass)
หลักสูตร 5 ปี หลังจากจบประถมปีที่ 7 และโรงเรียนเรียลสโกเล (Realskole)
หลักสูตร 3 ปี หลังจากจบประถมปีที่ 7 รัฐบาลต้องการจัดโรงเรียนสองประเภทนี้
ควบคู่เข้าด้วยกัน โดยให้ผู้ที่เรียนมาแล้ว 2 ปีสามารถเปลี่ยนโรงเรียนกันได้ทำให้

เกิดหลักสูตร 3 ปีขึ้นในโรงเรียนยิมนาส โดยการเรียนในโรงเรียนเรียลสโกเล 2 ปี แล้วมาต่อในโรงเรียนยิมนาส อีก 3 ปี เนื่องจากสมัยก่อนโรงเรียนประถมในเมืองและชนบทแตกต่างกัน บางแห่งสอนภาษาอังกฤษ บางแห่งไม่มีสอนจึงทำให้โรงเรียนมัธยมแยกเป็น 2 ประเภทคือ โรงเรียนที่มีสอนภาษาอังกฤษและไม่สอนภาษาอังกฤษ ในช่วงหลังจึงได้ปรับปรุงให้อยู่ในระดับมาตรฐานเดียวกัน

โรงเรียนเรียลสโกเล มีแผนกวิชาฟิสิกส์และเทคนิค แผนกวิชาการเรียน แผนกวิชาการพาณิชย์และแผนกวิชาการเดินเรือ

โรงเรียนยิมนาสมีแผนกวิทยาศาสตร์ เรียนคณิตศาสตร์และฟิสิกส์ แผนกวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ เรียนวิชาชีววิทยาและเคมี แผนกวิชาภาษา ปัจจุบันเรียนภาษาอังกฤษ แผนกภาษานอร์เวโบราณ เรียนภาษานอร์เวและประวัติศาสตร์ แผนกภาษาละตินและภาษากรีก และยังเลือกเรียนแผนกอื่น เช่น แผนกภาษารัสเซีย และดนตรีได้อีกด้วย

โรงเรียนมัธยมทั้งสองประเภทนี้จัดให้มีการสอบไล่ปีสุดท้าย กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้จัดสอบให้แก่โรงเรียนยิมนาส เจ้าหน้าที่ศึกษาธิการในภูมิภาคเป็นผู้จัดสอบให้โรงเรียนเรียลสโกเล

ประเทศนอร์เวย์ได้มีการปฏิรูปการศึกษาชั้นสูงระดับเกรด 10-12 อย่างกว้างขวาง เพื่อประสานกันระหว่างวิชาทั่วไปกับวิชาทางด้านอาชีพที่เพิ่งจะจัดให้มีขึ้นในโรงเรียนแบบต่าง ๆ ให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้อย่างเสรีเพื่อชดเชยอุปสรรคอันเกิดจากความแตกต่างกันในเรื่องแบบต่าง ๆ ของโรงเรียน

โรงเรียนมัธยมมีหลายประเภท เช่น โรงเรียนชั้นสูงที่มีสาขาวิชาต่าง ๆ
โรงเรียนอาชีวศึกษาด้านหัตถกรรมและอุตสาหกรรม โรงเรียนพาณิชย์ โรงเรียน-
เกษตรศาสตร์ โรงเรียนทหารและโรงเรียนการประมง

พระราชบัญญัติมัธยมศึกษาตอนปลายได้ผ่านสภาในปี พ.ศ. 2517 เริ่มใช้
ในปี พ.ศ. 2519 ได้รวมโรงเรียนเหล่านี้เข้าด้วยกันเป็นโรงเรียนมัธยมชั้นสูง การ
ปฏิรูปการศึกษาสัมฤทธิ์ผลในปี พ.ศ. 2523 ได้นำมาทดลองใช้ในชั้นสูงและในโรง
เรียนฝึกอบรมอาชีพในช่วงระยะหนึ่ง สาขาวิชาที่สอนได้มาจากการประสานกันของ
วิชาในโรงเรียนมัธยมชั้นสูงกับวิชาเหล่านี้คือ

- วิชาทั่ว ๆ ไป
- วิชาคกแก่บ้านและวิชาทางด้านสุนทรียภาพ
- วิชาการประมงและวิชาทางด้านการเดินเรือ
- วิชาทางด้านกีฬา
- วิชาทางด้านการพาณิชย์
- วิชาทางด้านเกษตรศาสตร์
- วิชาหัตถกรรมและอุตสาหกรรม
- วิชาทางด้านสังคมและสุขภาพ

นอกจากนี้ก็มีการศึกษาทางด้านการเกษตร ซึ่งยังไม่ได้อยู่ในพระราชบัญญัติ
ใหม่นี้

นักเรียนในสาขาวิชาสามัญ ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับโรงเรียนมัธยมชั้นสูง
มากที่สุด จะเลือกวิชาพื้นฐานบางวิชาได้นอกจากวิชาเลือกตามความสนใจของตน
เป็นรายบุคคล ในช่วงปีที่ 2 และ 3 นักเรียนจะเลือกวิชาที่ตนสนใจเป็นพิเศษ หรือ
ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะใดภายในสาขาวิชาต่าง ๆ กันดังต่อไปนี้ วิชาทางวิทยาศาสตร์
ธรรมชาติ วิชาทางด้านสังคมวิทยา วิชาทางด้านภาษา

การทดลองจัดการศึกษาระบบใหม่

ตามกฎหมายปี พ.ศ. 2502 คณะกรรมการจัดตั้งโรงเรียนได้จัดตั้งโรงเรียนแบบประสมชั้นใช้เวลาเรียน 9 ปีโดยแบ่งออกเป็นสองตอน ตอนแรกเรียน 7 ปี เรียกว่าโรงเรียนตอนต้น Junior School ตอนหลังเรียน 2 ปี เรียกโรงเรียนตอนปลาย Youth School

การจัดอีกวิธี โดยแบ่งตอนแรกเรียน 6 ปี ตอนหลังเรียน 2 ปี ในตอนหลังนี้คณะกรรมการต้องการที่จะให้มีการเรียนวิชาเฉพาะอีกด้วย จะเห็นได้ว่าการจัดโรงเรียนตามระบบใหม่นี้ เด็กได้เรียนวิชาพื้นฐานสามัญทั่วไป ขณะเดียวกันเด็กฉลาดสามารถเข้าเรียนต่อในโรงเรียนยิมนาสอีก 3 ปี เพื่อเข้ามหาวิทยาลัย ผู้ที่ไม่ต้องการเรียนต่อในโรงเรียนยิมนาสเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาหรือออกไปประกอบอาชีพได้เลย

โรงเรียนมัธยมคานวิศวกรรม (Engineering High School)

โรงเรียนมัธยมคานวิศวกรรม เปิดอบรมวิศวกรทางด้านก่อสร้าง วิศวกรไฟฟ้า เคมี ซึ่งมีวิชาที่ให้เลือกแตกต่างกันไป ใช้เวลาฝึกอบรม 2 ปี การสอบไล่จะเน้นหนักทางอาชีพ และการศึกษาต่อกาย

Handicraft Schools โรงเรียนหัตถศึกษา ใ้การฝึกอบรมทางศิลป และหัตถกรรม ใช้เวลา 3 และ 4 ปี

อุดมศึกษาหรือการศึกษาขั้นสูง

สถาบันการศึกษาขั้นสูงของนอร์เวประกอบด้วยแบบของการศึกษาแบบของการสอน และโครงสร้างทางการบริหาร การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย และวิทยาลัย เน้นหนักทางด้านวิทยาศาสตร์ สำหรับสถาบันทางการศึกษาขั้นสูงนั้นมีจุดมุ่งหมายหลักอยู่ 2 ประการคือ ผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาในสาขาต่าง ๆ และผลิตงานทางด้านการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อจะได้ผลิตผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติ

สูงให้พอกับความต้องการของประเทศ ปัจจุบันนอร์เวย์พยายามจะเพิ่มสถาบันชั้นสูงให้มากขึ้น คำว่าที่ใช้สอนส่วนใหญ่ใช้ภาษา นอร์เว วิชาที่จะเลือกเรียนมีจำกัดโดยเฉพาะวิชา แพทย์ ทันตแพทย์ และวิชาวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยในระบบเก่าโดยมีสิทธิพิจารณาหลักสูตรที่ใช้ของตนเอง โดยเน้นหนักในแง่ของการศึกษาทางคานวิทยาศาสตร์และการสอบไล่ประกอบกัน ส่วนสิทธิในการ ยับยั้งการสอบไล่และการมอบปริญญา เป็นสิทธิของพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติที่มีอยู่ ส่วนในด้านการฝึกอบรมครูสอนนั้น กระทรวงเป็นผู้กำหนดให้เหมาะสมกับความ ต้องการทางคานอาชีพ

มีมหาวิทยาลัยอยู่ 4 แห่งที่ให้การศึกษาระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ถึง 4 ปีครึ่ง หลักสูตรสูงกว่าปริญญาตรี 6 ปี ถึง 8 ปี

สาขาวิชาของการศึกษาชั้นปริญญาตรีแบ่งเป็นสาขาวิชาขั้นพื้นฐาน 1 ปี และ สาขาวิชาชั้นกลางอีก 2 สาขา เรียนสาขาละ 1 ปีครึ่ง เพื่อจะได้ปริญญาสูงขึ้นไปอีก 1 สาขาวิชา จะถูกขยายออกไปเป็นวิชาเอก ใช้เวลาเรียน 2-3 ปี

ไม่เฉพาะแต่มหาวิทยาลัยเท่านั้นที่ประสาทปริญญาได้ วิทยาลัยต่าง ๆ เช่น วิทยาลัยเทคนิค Trondheim วิทยาลัยพาณิชย์ การที่ Bergm และวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ใกล้เมืองออสโลก็ประสาทปริญญาได้เหมือนกัน

โรงเรียนคอนบายน (Continuation Schools)

เจ้าหน้าที่การศึกษาท้องถิ่นหรือเทศบาลเป็นผู้จัด รับนักเรียนที่พ้นเกณฑ์การ ศึกษาภาคบังคับ มีสอนทั้งกลางวันและคอนบายน การสอนกลางวันใช้เวลาเรียน 2 ปี เวลาบ่ายใช้เวลาเรียน 3 ปี ปีที่ 1 เป็นการศึกษาบังคับ สำหรับผู้ที่มีอายุพ้นเกณฑ์บังคับ แล้ว และไม่ได้ศึกษาต่อให้เรียนในโรงเรียนคอนบายน วิชาที่บังคับมีวิชาภาษา นอร์เว การคำนวณ และการบัญชี หน้าที่พลเมืองและสุขศึกษามีภาคทฤษฎีพร้อมกับภาคปฏิบัติ

การศึกษานอกระบบ (Adult Education)

ในช่วงแรกปี พ.ศ. 2407 มีโรงเรียนการศึกษานอกระบบอยู่ 3 ประเภท

1. โรงเรียนการศึกษานานาชาติ ซึ่งตั้งตามแบบฉบับของประเทศเคนมาร์
2. โรงเรียนแห่งเคนตี ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล
3. โรงเรียนของพวกคริสเตียน เพื่อสั่งสอนเด็กหนุ่มสาวชาวคริสเตียน
เป็นไปตามแบบฉบับของกรุนวิก แห่งเคนมาร์

ปี พ.ศ. 2492 รัฐบาลได้ออกกฎหมายใหม่เกี่ยวกับโรงเรียนการศึกษานานาชาติ โรงเรียนทั้ง 3 แบบจึงหายไปรวมเป็นโรงเรียนการศึกษานานาชาติเพียงประเภทเดียว วิชาที่สอนส่วนมากเป็นวิชาสามัญทั่วไป ในฤดูร้อนได้จัดสอนวิชาภาคปฏิบัติ ส่วนมากตั้งอยู่ในชนบท บางโรงเรียนร่วมมือกับองค์การกรรมกร การสอนเป็นไปในแบบการ แสดงปรากฏการณ์และทำงานเป็นหมู่คณะ

ในปี พ.ศ. 2520 ได้มีการเน้นหนักในเรื่องการศึกษานานาชาติในประเทศ นอร์เว ได้เริ่มใช้พระราชบัญญัติการศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งระบุว่า ความรับผิดชอบสำหรับการศึกษานานาชาติซึ่งเกี่ยวพันกับการสอนและโรงเรียนของรัฐ คณะกรรมการแต่งตั้งขึ้นมาจากพวกท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นและมณฑลแต่ละมณฑล ความรับผิดชอบต่อการศึกษานานาชาติจะมาเป็นรูปอื่น เช่น ในลักษณะหน่วยแถลงข่าว จะเป็นงานโดยหน่วยทางการเมือง บางส่วนก็มาจากกลุ่มที่สนใจทางนี้เฉพาะ เป็นต้น ความรับผิดชอบจะแบ่งกันระหว่างระบบโรงเรียนของทางการ (เช่น ท้องถิ่น, มณฑล และรัฐ) และองค์การต่าง ๆ ในปี 2510 รัฐได้จ่ายเงินอุดหนุน 128 ล้านโคลัน

การศึกษานานาชาติในนอร์เวได้มีมานานจากพื้นฐานของหน่วยแถลงข่าวของปวงชน โดยการศึกษาผู้ใหญ่นี้จึงทำให้มีความเสมอภาคกันระหว่างกลุ่มที่อายุน้อยกับบางส่วนของประชาชนที่มีเวลาเรียนในชั้นประถมศึกษาไม่มากไปกว่า 7 ปี

การศึกษาโดยทางไปรษณีย์ใช้ได้อย่างเหมาะสมมากในนอร์เวย์ และเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การศึกษานานาชาติตั้งอยู่ได้

รัฐบาลช่วยเหลือโรงเรียนทางไปรษณีย์โดยให้ทุนการสอนใช้จกหมายส่งทางไปรษณีย์ และองค์การที่มีการส่งข่าวเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน บริการของทหารให้โปรแกรมการอบรมอย่างกว้างขวางในคานวิชาทางพลเรือนด้วย อำนวยการสิทธิขาดใน

การศึกษาผู้ใหญ่ตกอยู่กับกระทรวงการศาสนาและการศึกษา

โรงเรียนอาชีวศึกษาและโรงเรียนเทคนิค (Vocational and Technical School)

ส่วนมากพวกพหุคณาและผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ เช่น เกษตร พาณิชยกรรม และการช่างเทคนิคต่างก็ตั้งโรงเรียนของตนขึ้นมาเพื่อฝึกคนไว้ใช้ในบริษัทหรือห้างร้านของตนตามที่ต้องการและอยู่ในความควบคุมของกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับอาชีพนั้น

โรงเรียนเทคนิคอยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ

การฝึกหัดครู

วิทยาลัยครูมีหลักสูตร 2 อย่าง คือ

หลักสูตร 4 ปี สำหรับผู้ที่จบประถมศึกษา และหลักสูตร 2 ปี สำหรับผู้จบโรงเรียนมัธยม เนื่องจากขาดครูสอนภาษาอังกฤษ ใคสงเสริมโดยรับนักเรียนที่จบแผนกภาษาอังกฤษ ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษไคมาครฐานจากโรงเรียนมัธยมศึกษาให้เรียนในวิทยาลัยครู 2 ปี จบแล้วให้เป็นครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถม และอาจสอนวิชาอื่นควย

ครูที่สอนมัธยมต้องจบมหาวิทาลัยไคแก มหาวิทาลัยออกัสโล และ เบนเยนเป็นผู้จัดสอน

สำหรับครูสอนวิชาพิเศษนั้นมีวิทยาลัยครูวิชาพิเศษเป็นผู้ผลิต ไคแก วิทาลัยครูพลศึกษา วิทาลัยครูหัตถศึกษาและศิลปะ วิทาลัยครูคหกรรมศาสตร์ วิทาลัยครูดนตรี นอกจากนี้มีโรงเรียนพิเศษ หลักสูตร 1½ ปี สำหรับผลิตครูเพื่อสอนโรงเรียนอาชีวศึกษา

The Peolagogic High Schools โรงเรียนศึกษาคูรอนุบาล

ฝึกอบรมครูอนุบาล ครูประถม และครูมัธยม ให้โอกาสที่จะศึกษาต่อ นอกรวมโรงเรียนทางคานฝึกหัดครู 29 แห่ง มีนักเรียนเต็มเวลา 11,000 คน

ใช้เวลาฝึกอบรม 3 ปี สถาบันนี้มีที่ฝึกหัดครูที่จบจากวิทยาลัยแล้ว และครูที่สอนวิชา
อาชีพอีกด้วย ผู้ที่จบจะไ้ไปปฏิบัติงานจากมหาวิทยาลัยหรือไ้กลุ่มหลังทางอาชีพอย่างลึกซึ้ง
และกว้างขวาง

การบริหาร

กระทรวงศึกษามีอำนาจสูงสุดทางการบริหารการศึกษา แต่มีคณะกรรมการหลายคณะเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ คณะกรรมการต่าง ๆ มีอำนาจที่จะริเริ่ม
ทำอะไรก็ได้ด้วยลำพังตนเอง แต่หาไ้มีอำนาจเหนือกว่ากระทรวงศึกษาธิการไม่
คณะกรรมการไ้แก่ คณะกรรมการศึกษาภาคบังคับ คณะกรรมการมัธยมศึกษา คณะ-
กรรมการฝึกหัดครู คณะกรรมการอาชีวศึกษาและการช่างเทคนิค คณะกรรมการจัดตั้ง
โรงเรียน เพื่อการทดลองและค้นคว้า และคณะกรรมการโรงเรียนทางไปรษณีย์

รัฐบาลแบ่งประเทศออกเป็น 13 เขตโรงเรียน (School Directorates) ซึ่งผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้ควบคุมดูแลและให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่
การศึกษาท้องถิ่นในฐานะตัวแทนของรัฐบาล เจ้าหน้าที่การศึกษาท้องถิ่นไ้แก่ เทศบาล
ซึ่งเป็นผู้ให้เงินอุดหนุนและเลือกตั้งคณะกรรมการของโรงเรียน

คณะกรรมการของโรงเรียนมีหน้าที่ดูแลสภาพทั่วไปของโรงเรียนให้
ปฏิบัติตามกฎหมาย ตามกฎหมายเก่า คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยผู้แทนของพระ
และครู ปัจจุบันเทศบาลเป็นผู้เลือกคณะกรรมการผู้แทนของท้าวพระและครูยังมีสิทธิ
เข้าฟังการประชุมคณะกรรมการโรงเรียนและมีสิทธิเสนอข้อคิดเห็นในที่ประชุมด้วย แต่
ไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติในที่ประชุม

แต่ละโรงเรียนมีคณะกรรมการจัดการของโรงเรียน ประกอบด้วย
ผู้แทนของคณะกรรมการโรงเรียน ผู้แทนของผู้ปกครอง ผู้แทนครู กรรมการคณะนี้
ทำงานการนิเทศทั่วไปเกี่ยวกับโรงเรียนและความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน

ในแต่ละเทศบาลมีหัวหน้าผู้ตรวจการโรงเรียนทำหน้าที่เป็นหัวหน้าผู้
บริหารโรงเรียนของเทศบาล นอกจากนี้ยังมีสภาโรงเรียนซึ่งประกอบด้วย ผู้ตรวจ-

การศึกษา ครูใหญ่ทั้งหมด และครู

มณฑลจะต้องรับผิดชอบในการสร้างและการจัดการโรงเรียนมัธยม
ชั้นสูง ในมณฑลของตนเอง คณะกรรมการได้รับการตั้งขึ้นโดยรัฐบาลเช่นเดียวกับคณะ
กรรมการส่วนท้องถิ่น

รัฐให้ทุนช่วยเหลือในด้านการสร้างอาคารเรียน และบริหารงานของ
โรงเรียนมัธยมชั้นสูง จำนวนเงินที่ช่วยเหลือขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจของแต่ละมณฑล บางแห่ง
30 % ถึง 75 %

โรงเรียนมัธยมชั้นสูงของเอกชน รัฐจะช่วยเหลือประมาณ 50 ถึง
70 % ของค่าใช่หุยประจำ

นักศึกษาที่พิการทางร่างกายมีโอกาที่จะได้รับการศึกษาตามปกติ
ผู้ที่เรียนดีและสามารถสอบผ่านได้จะได้รับทุนเล่าเรียนเป็นเวลา 3 ปี

สวัสดิการและการเงิน

ทางด้านการเงินดำเนินการโดยผ่านสำนักงานของเงินทุนรัฐบาลเพื่อ
การศึกษา Government Loan Fund for Education ซึ่งช่วยนักเรียนและนัก
ศึกษาทุกแขนง มีระยะเวลาอย่างน้อย 1 ปี ความช่วยเหลือจะให้ในรูปแบบของเงินค่าจ้าง
บางส่วนในรูปแบบของการกู้ยืม

นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนมัธยมชั้นสูงจะได้ค่าจ้างชั้นสูงกว่านี้
ได้ทั้งค่าจ้างและเงินกู้ยืม การให้ยืมขึ้นอยู่กับค่าใช่หุยของรายจ่ายเป็นรายบุคคลใน
การเรียน แต่ละสาขาวิชา การให้ยืมให้แก่นักศึกษาที่เรียนครึ่งวัน นักศึกษาต่าง
ชาติอาจได้รับทุนให้ยืมในเงื่อนไขบางประการที่กำหนดไว้ ทราบใดที่เขาตั้งใจจะศึกษา
อยู่ในนอร์เว จะต้องนำมาใช้คืนภายใน 10-15 ปี

รัฐให้ทุนอุดหนุนในแง่ของงานสวัสดิการกับนักเรียนและนักศึกษา เช่น
การบริการห้องอาหาร หอพัก และอื่น ๆ เงินทุนทั้งหมดให้ทางสังคมแก่นักเรียนและนัก
ศึกษา ในระหว่างปี 2520 ให้ 473 ล้านโครัน

สรุประบบการศึกษาปัจจุบันของประเทศนอร์เวย์คือ เด็กอายุ 3-6 ขวบ เข้าเรียนในโรงเรียนอนุบาล ซึ่งดำเนินการโดยท้องถิ่นและเอกชนเป็นการศึกษาก่อนการบังคับ จบแล้วเขาเรียนโรงเรียนประถมเมื่ออายุ 7-16 ปี เป็นการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ชั้นที่ 10 เป็นการศึกษาที่ให้เลือกเรียนโคเสรี โดยจกัวิชาให้เลือกโคหลายวิชา

ส่วนมัธยมศึกษามี 2 แบบ

1. โรงเรียนยิมนาส หลักสูตร 5 ปี หลังจากจบประถมปีที่ 7
2. โรงเรียนเรียลสโกเล หลักสูตร 3 ปี หลังจากจบประถมปีที่ 7

รัฐต้องการให้โรงเรียน 2 ประเภทควบคู่เข้าด้วยกัน จึงให้ผู้ที่เรียนมาแล้ว 2 ปีเปลี่ยนโรงเรียนกันโค ทำให้เกิดหลักสูตร 3 ปีในโรงเรียนยิมนาส โดยเรียนในโรงเรียนสโกเล 2 ปี แล้วค่อในยิมนาสอีก 3 ปี

ปีสุดท้ายของโรงเรียน 2 ประเภทนี้จัดให้มีการสอบไล่ปีสุดท้าย กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้จัดสอบให้แก่โรงเรียนยิมนาส เจ้าหน้าที่ศึกษาธิการในภูมิภาคเป็นผู้จัดสอบให้โรงเรียนเรียลสโกเล

รายละเอียดของสถาบันการศึกษา , ของประเทศนอร์เว

มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยทางวิทยาศาสตร์ The University of Oslo

เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าและใหญ่ที่สุด ปี พ.ศ. 2520 มีนักศึกษา 20,000 คน
เจ้าหน้าที่ 3,000 คน ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2354 ได้เริ่มตนกิจกรรมต่าง ๆ ในปี
พ.ศ. 2376 จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2489 ก็ยังคงเป็นมหาวิทยาลัยแห่งเดียวใน
นอร์เวย์ มี 7 คณะ คือ คณะกฎหมาย คณะแพทยศาสตร์ คณะคณิตศาสตร์ และ
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ คณะประวัติศาสตร์และปรัชญา สังคม คณะทันตแพทย์ และ
(faculties of Theology) เปิดภาคฤดูร้อนระหว่างประเทศ ทุก ๆ ปีมีนักศึกษา
ทั่วทุกมุมโลกมาเรียนประมาณ 250 คน ใ้ภาษาอังกฤษสอนและสอนสังคมของนอร์เว
ควบไปควย

มหาวิทยาลัยเบอร์เกน The University of Bergen

ตั้งในปี พ.ศ. 2489 ปัจจุบันมีนักศึกษา 8,000 คน *เจ้าหน้าที่ 1,500 คน
มีคณะแพทยศาสตร์ ทันตแพทย์ กฎหมาย วิทยาศาสตร์ มนุษยวิทยา และสังคมวิทยา

มหาวิทยาลัยโทรนโฮ The University of Tronsso

ตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2512 เริ่มรับนักศึกษาในปี พ.ศ. 2515 ปัจจุบันมีนักศึกษา
1,500 คน เจ้าหน้าที่ 5500คน ครึ่งหนึ่งเป็นครูอาจารย์ มีคณะแพทยศาสตร์
วิทยาศาสตร์ มนุษยวิทยา การประมง และสังคมวิทยา โครงสร้างต่างจากมหา-
วิทยาลัยอื่น ตนศตวรรษที่ 20 ได้มีการสร้างวิทยาลัยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาวิชาเสรี
คือ The Norwegian Institute of Technology นั้นเอง

มหาวิทยาลัยเกษตรของนอร์เวย์ The Agricultural University of Norway(NLH)

ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2440 มุ่งไปทางวิจัย และศึกษาทางด้านการเกษตรกรรม

การทำสวนดอก การทำป่าไม้ การทำฟาร์มโคนมและการจัดสรรที่ดินเพื่อการเกษตร

มีวิทยาลัยพลศึกษาในกรุงฮอลโล รับนักศึกษาได้ 300 คน สอนทั้งระดับคนระดับกลาง และระดับผู้เชี่ยวชาญในสาขาพลศึกษา ตั้งเมื่อ พ.ศ. 2511 นอกจากนี้มีวิทยาลัยที่สอนทางดนตรี และการประมง

มหาวิทยาลัยโทรนอลเฮม The University of Tronal Heim

ตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2512 เป็นรากฐานของวิทยาลัยครูของนอร์เว ซึ่งตั้งในปี พ.ศ. 2463 มีพิธีภักดิ์วิทยาศาสตร์ การเลือกวิชาโดยถือตามแนววิทยาลัยครูภายใต้เงื่อนไขข้อนี้ วิชาทางวิทยาศาสตร์ วิชาทางมนุษยวิทยา และสังคมวิทยาศาสตร์ และมีการศึกษาทางการแพทย์ควย มหาวิทยาลัยนี้เข้ามามีส่วนจัดโปรแกรมการพัฒนาวิทยาลัยอย่างมากควย

ระบบโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้นสูงประจำเขต

เป็นการรวมการศึกษาในแต่ละสถาบันซึ่งจะนำไปสู่วิชาอาชีพ 2-3 ปีในการศึกษาชั้นสูง เขตเท่ากับมณฑลแต่ละมณฑลมี Regional high school Board (คณะกรรมการประจำเขต) ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากกระทรวง โดยการเสนอแนะของมณฑล และตัวแทนจากนักศึกษาและพนักงานในโรงเรียนชั้นสูงเหล่านั้น คณะกรรมการรับผิดชอบในการวางแผนงานในการศึกษาเพื่อจะต่อในระดับสูงในเขต โรงเรียนมัธยมชั้นสูงเหล่านั้นบริหารภายในกันเอง รับผิดชอบคานอาชีพ รัฐจะช่วยเหลือทางการเงินเป็นส่วนใหญ่

The Regional Colleges

เริ่มในปี พ.ศ. 2512 การฝึกอบรมจะครอบคลุมวิชาทางด้านอาชีพมาก แต่ก็สามารถมุ่งไปในการศึกษาต่อได้ ระเบียบวินัยจะเน้นหนักทางวิชาคานสังคม

มนุษยวิทยา วิทยาศาสตร์ ชุมชนชาติ และเทคนิค แบบของการศึกษาและการสอน
 แยกต่างกันไปโดยให้เหมาะกับเนื้อหาวิชาและวัตถุประสงค์ มีการเปิดโอกาสให้นัก-
 ศึกษาที่เรียนบางเวลา การสอบตอนปลายปีที่ 2 และ 3 จะให้สิทธิแก่นักศึกษาปริญญา
 ตรีของ Regional Colleges นักศึกษาในเขตประจำท้องถิ่น จะมุ่งในค่านาวิจัย
 ที่เพิ่มหนักเป็นพิเศษในปัญหาท้องถิ่นและประจำเขต

ในศตวรรษที่ 19 เป็นสมัยที่การศึกษาแผนใหม่ของทวีปยุโรปเจริญเต็มที่
 ปรากฏว่าการศึกษาของประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน ทั้ง 3 ประเทศนี้
 เป็นผู้นำในค่านาการศึกษาแผนใหม่ ประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียซึ่งเจริญอยู่แล้ว
 เริ่มสนใจที่จะปรับปรุงการจักระบบการศึกษาของตนเช่นกัน จึงได้นำเอาระบบการ
 ศึกษาของสามประเทศนี้มาปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมในประเทศของตน
 ผลที่รัฐเขาจักระบบการศึกษานี้เอง ปรากฏว่าพลเมืองที่ไมรูหนังสือโคลคจำนวนน้อย
 ลงจนกลายเป็นว่า ปัญหาพลเมืองไมรูหนังสือไม่มีอีกต่อไป
